

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine:

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	" 5.—
Tri mesece	" 2.50
En mesec	" 1.—

Oglasi:

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	" 0.75 za vrsto
Mali oglasi	" 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo: Via Carducci št. 10, II. nad.

Wilsonova „zmaga“.

Zopet se nahaja svet v zmešnjavi. Človeška modrost v Parizu je odpovedala in s tem ustvarila položaj, ki je danes skrajno negotov.

Kdor je namreč pazljivo smotril dogodke v Parizu, je prišel kmalu do zaključka, da si hočejo prilastiti sardove zmage Anglosaksonci ali Amerikanci in Angleži. Francija, ki je bila v poslednji dobi zvezana na življenje in s mrt z Anglijo, dobi seveda precejšen delež pri delitvi plena, dočim je dano na razpolago ostalim državam, da sprejmejo ostanke ali pa še te prepustè Anglosaksoncem. Med po konferenci oškodovane narode spadata v prvi vrsti slovenski in italijanski narod.

Anglo-francoska politika, ki je stremila vedno za tem, da se bi vzdržal močan panslavizem kot protiutež proti germanstvu, zadala je z svojo ameriškansko zaveznico smrten udarec panslavizmu, v kolikor ga ni vžo razušila ruska socijalna revolucija. Dejstvo, da se je morala umakniti Italija iz konference in vzdržati svoje nacionalne zahteve tudi napram velikemu delu slovanskega ozemlja, povzroči nedvojbeno prevrat evropske politike v škodo Slovanov. Vse to gre pa na rovaš gospoda Wilsona, ki je farbal Slovence, dokler se je dalo, in potem pa še Italijanom pokazal hrbet, ker mu je bilo mučno ponuditi Italiji potrebne kolonijalne koncesije v Mali Aziji in v Carigradu, da bi se s tem razbremenilo jugoslovansko državo. Wilson se je igral s slovenskimi težnjami in istodobno preziral italijanske žrtve, ker so mu mešale račune.

Mi vzdržujemo trditev, da je preziranje italijanskih žrtev, Slovincem sploh grozno škodovalo. V prvi vrsti je škodovalo tako postopanje Slovincem ker ni ponudil Wilson Italiji nobene odškodnine v kolonijah za žrtve, ki so jih Italijani gotovo v obilni meri doprinesli. S tem je bila odvzeta vsaka podlaga za nadaljna pogajanja, kajti vsakdo umeje, da ni možno zahtevati od upnika, da bi zbrisal svoje tirjatve, ako se mu ne more ponuditi protivrednosti. Wilson je oblastno apeliral na veliko dušnost italijanskega naroda, ni pa hotel omeniti ameriškanskega mandata v Armeniji, Carigradu in Ciliciji, kojih pokrajin se hočejo očitvidno polastiti Amerikanci. Ni hotel na primer pozvati Angleže, naj priznajo

suverenito Irske, Egipčanom je svetoval celo, da naj se ne poslužujejo nikakega nasilja proti Angleški vladi, Japonci, prijatelji Angležev, ki so jim varovali Indijo za časa evropske vojne, so se mu pa zopet zamerili, ker so preveč rumene barve. Jugoslavija mu je morda bolj simpatična država, ker je njegov zobozdravnik Biankini iz Dalmacije, drugače bi je pa morda še poznal ne. Pozna itak samo angleški jezik in najbrže je tudi navzet onega anglo-amerikanskega duha, ki je sicer čudežen v tehniki, a drugače brezvesten v trgovinskih vprašanjih.

Njegova politika se koncentrira v brutalnem nasilju. Samega sebe smatra najvišjo inštanco in pripravljen je pogajati se z najmočnejšimi državami kakor na pr. z Anglijo, Francijo in celo Nemčijo, drugi narodi pa, ki mu ne imponirajo po velikosti, ampak k večjemu le «po velikodušnosti», kakor so Slovani, Grki in drugi, pa imajo le poslušati pravične vkrepe, ki slone seveda na stebrih njegovega 14 paragrafnega programa. Obžalujemo pa, da je ta program, ki se je proglasil kot odrešenje človeštva, dostopen le za anglo-saksonsko tolmačenje. Kako se ga spravi v skladje z grozovitimi žrtvami posameznih držav in kako si ga tolmačijo interesirani narodi, o tem nima nihče podajati mnenj, kajti Wilson tolmači svoj program po svoje.

Občudovanja vreden je ta človek, ako res meni, da more prepričati bodoče vojne s tako ureditvijo svetovnega položaja, da je več nezadovoljnih nego zadovoljnih. Ako je ameriškanski demokratizem tak, no, potem hvala lepa za vse in glejmo, kako si uredimo, mi evropski narodi, sami našo hišo, saj je vže vsakemu jasno, da se ne gre za ureditev narodnih pravic, marveč edino le za privilegiranje anglo-amerikanskega kapitalizma, ki hoče izčrpati Jugoslavijo, Balkan in Malo Azijo ter uničiti Italijo, ki je na potu kapitalistični ekspanziji Angležev in Amerikancev.

Z zadovoljstvom čujemo vsled tega, da so tudi jugoslovanski socialisti umeli položaj in pravočasno pokazali rogè kapitalističnim skupinam, kajti če sploh preti od kod vojna, mora preteti le od držav, ki zatirajo svoje drugorodne podanike in svobodno misleče sloje. To je pa baš Anglija, ki naj radi tega dobro pazi, da si uredi doma trdno svoje razmere, kajti danes jej močno gori v hiši.

In konečno ne bodi tudi pozabljeno, kako je Wilson razbelil vže pohlajeno sovraštvo med Italijani in Slovenci in tako sam najbolje pripomogel do strašno napetega položaja med Italijo in Jugoslavijo. S tem je prizadel obema državama nemalo gmotne škode, ker je zastupil razmerje med Italijani in Slovenci na tak način, da ni hipoma nobenega medsebojnega zaupanja, kar nas mora navdajati le z opravičenim strahom, da ne bomo še tako hitro mogli uživati neomejene svobode govora in tiska. Dokler pa tega ne dosežemo, ne moremo zahtevati od vsakega goriškega Slovence, da se svobodno izjavi in dosledno tudi ne moremo začeti s samozavestno akcijo, ki naj Slovincem zopet nadomesti to, kar jim je vojna odnesla. In vse to je povzročilo geslo «Samoodločba narodov», ki je je nepremišljeno vrgel v svet Wilson, ne da bi potem pustil realizirati želje narodov, ampak mesto tega videli smo danes, da o vsem odločuje sicer nekdo, a ta ni narod, ni konferenca, ampak Wilson «sam».

Stališče srbskih socialistov.

Srbska socialistična stranka je nastopila v vojnem vprašanju popolnoma emotno; v tem pogledu ni bilo nikakega nasprotstva. Vodstvo stranke, poslanci, časopis, občinski starešine, delavska zveza, delavska zbornica, mobilizirano delavstvo, vsi z eno besedo, so si bili jedini v nastopanju in do katastrofe v letu 1915 ni te taktike nihče pobijal; zadostuje kot dokaz dejstvo, da se je število čitateljev socialističnega časopisa v jednom letu celo podvojilo. Izvzeti je le par socialistov, ki niso poskušali nikake opozicije in se nahajajo danes okoli socialistične skupine Francoza Alberta Thomas. Ti pa bodo morali za svoje postopanje itako odgovarjati stranki, ko se povrnejo domov.

Stališče srbske socialistične stranke je bilo grozno težavno radi okoliščin, v kojih je došla vojna napoved. Srbska stranka socialistov je stala kot prva pred težavno nalogo, kako sprejeti na svojo vest prelivanje krvi. Ker ni bilo nikakega naličnega dogodka poprej, morali so Srbi sami načeloma odločevati.

Težkoča pa je bila že itak jako velika, ker ni bilo enostavnega nasprotstva med Avstrijo in Srbijo kakor v slučajih, v kojih si stojite nasproti dve

kapitalistični stranki, ki se trgati za kak blagovni trg, marveč nasprotstva so slonela na realnih dogodkih in odgovornosti dveh vlad. Avstrija je namreč opravičevala svoj ultimatum s serajevskim atentatom; trdila je da brani svoj obstanek s tem, da mora vničiti Srbijo. Čudno je le, da tega ni trdila tudi takrat ko je zasedla Bosno in Hercegovino? Čudno je tudi, da tega ni trdila leta 1905, ko je uvedla za Srbe uničevalno colninsko pogodbo, ker niso hoteli postati avstrijska kolonija. Ravno tako neumevna ostaneta «ultimatum-a» Srbiji radi Albanije v letih 1912 in 1913. Vse to je opravičevala Avstrija z difenzivnimi potezami, dočim je bilo več nego jasno, da preti Srbiji velika nevarnost le od Avstrije. In vendar so Srbski socialisti odpovedali glasovanje za vojne kredite in to zakaj?

Pred vsem za to, ker se vprašanje ni razmotrivalo iz vidika srbske narodnosti, ampak so v avstro-srbskem konfliktu videli srbski socialisti izbruh evropejske vojne, bojno napoved kapitalizma, ki je na višku svoje moči povzročil zmešnjavo in jo hotel rešiti s tem, da je izzval vojno. Ta boj pa je po njihovem naziranju spravil v nevarnost vso demokracijo, vse človeštvo in stoletno omiko. Radi tega je bila smernica politike srbskih socialistov: «Bojujmo se za našo stranko in za rešitev človeštva!»

Srbski socialisti potemtakem niso rešili tega vprašanja iz partikularnega srbskega stališča marveč iz stališča in ternacijonale in proletarijata. Veljalo je namreč pri njih načelo, da je socialistična stranka vredna baš toliko v kolikor je zmožna v tako težkih in osodepolnih urah «upreti se žrtvovanju svojih načel» (kar nemška socialistična stremka ni storila) in «podredit» narodne imperijalistične interese višjim mednarodnim in človeškim interesom. To je namreč bistveni razloček med nacijonalizmom in socializmom, kajti prvi pospešuje in povzroča vojne, drugi jih pa zadržuje in uničuje. Radi tega pa nastane zopet vprašanje, kako braniti domovino? Kakor drugi mednarodni socialisti, so znali tudi srbski socialisti ubrati svojo pot. Razsojevali so namreč tako-le: Način brambe je dvojen; v prvem slučaju se glasuje za vojne kredite, se podpira vojno z vsemi sredstvi, stopi se v zvezo z meščanskim slojem in se zataji socialistična načela, ki imajo itak le takrat veljavo, kedar delujejo vse socialistične stranke skupno, enotno in istodobno.

V drugem slučaju se sledi zgolj socialističnim načelom, to je, vojno se pobija z vsemi sredstvi, pred vsem s tem, da se glasuje proti vojnim kreditom. Tega načina so se oprijeli srbski socialisti v trdnem prepričanju, da se tako najbolje koristi ne le svoji domovini in svoji svobodi, ampak vsem domovinam in vsem svobodam.

K temu načelu so se Srbski socialisti brez pogojno priznali. V Skupščini so kompaktno glasovali proti vojni in proti vojnim kreditom ter v polni krizi so «Radnicke novine» in pozneje, ko so bile te zatrte, «Budućnost» proglasa-

sile bratstvo narodov, kar je imelo za posledico, da so bili srbski socialisti označeni kot avstrijski agenti in izdajalci. A nič niso marali. Storili so svojo dolžnost kot socialisti.

Kakor povsod, tako se cepi tudi na Srbskem dandanes socializem v dve struji, kojih jedna zastopa ekstremistoboljševike, druga pa narodne socialiste. Posneli pa smo to kratko sliko socialističnega boja na Srbskem, da pokažemo našim goriškim Slovincem, da misel narodnega pobratimstva, ki

jo hočemo zastopati z vso eneržijo, ni edino naša iznajdba, marveč ima v človeškem mišljenju močno koreniko in gotovo ne pogine navzlic vsemu sovraštvu, ki se je razlilo med narode, ki so se morali bojevati za svoj obstanek. Človešto pričinja pač zavedati se svojega položaja, kakor bolnik, ki je prenesel krizo svoje bolezni. Bolezen, pa ki je zapletla človeštvo v svetovno vojno, se je zvala «Preširnost narodne samozavesti» in se je rodila iz kapitalizma in njej sorodnega plemstva.

Razgled po svetu

Mirovna konferenca.

Iz poročil ki jih prinašajo italijanski listi posnemamo, da se skuša v Parizu prezirati odhod italijanske delegacije iz mirovne konference. Wilson, Clemenceau in Lloyd Georges sedè zopet skupaj in razpravljajo naprej. Uradna poročila prinašajo vesti, ki se v glavnem strinjajo v tem, da se upa v kratkem na sporazum z Italijo.

Dalekosežnosti tega dogodka pa ne more danes nihče ocenjevati. Akoravno se hlinijo ententni časopisi, da nima velikega pomena pariški incident, dovoljujemo si močno dvomiti o odkritosrčnosti takih trditev. Pred vsem ga razpravlja italijansko časopisje naravnost strastno in enoglasno odobruje Orlandoov sklep apelirati na italijanski narod. Vprašanje ostane le, ali so tudi vse socialistične stranke enotne misli. To vsaj lahko trdimo glede Reke, dvomljivo pa je, ali so vsi edini tudi glede dalmatinskega vprašanja. Parlament je bil sklican za dne 29. aprila in tam se bode pokazalo, kako stališče zavzemajo v tem vprašanju parlamentarne skupine. Prvi majnik pa nam pokaže, kaj mislijo o tem socialisti sploh.

Glasom pariških poročil razpravlja sedaj trojica državnikov, ki se danes zamore v resnici imenovati „triumvirat“, glede japonskih zahtev. Gre se za priznanje nemške kolonije Kiao-Ciao Japoncem, za vreditev japonskih zahtev v Kitajski deželi Scian-Tung. Bajè se ugodí vsem japonskim zahtevam. Le glede predlaganih prememb v štatutu zveze narodov v prilog Japoncev, hoče se poprej zaslišati glasove v plenarni seji.

Ministri zunanjih zadev Zjedinjenih držav, Francije, Velike Britanije in Japonske, ki so se sestali v pondeljek popoldne, so se zjedinili načeloma glede klavzule, ki obvezuje Nemčijo v odstop kolonij. Razmotrivalo se je nadalje tudi o zrakoplovnem prometu določivši končno, da bodo mogli zrakoplovi zveznih držav letati tudi nad nemškim ozemljem na podlagi reciprocitentne pravice.

Mandat poljske komisije je bil povečan v svrhu, da zamore določiti tudi vshodne meje poljski.

Smatra se kot gotovo, da ostane Gdanskó prosta luka kakor Hamburg.

Po poročilih pariškega lista „Matin“ se tudi Japonci nameravajo umakniti iz Pariza, ako bi Wilson vstrajal na svojem stališču, da ne pripozna enakopravnosti vsem onim človeškim plemenom, ki stopijo v zvezo narodov.

Kakor brzojavijo iz Pariza, sta odpostovala dne 26. t. m. Salandra in Sonnino v Rim. Na postaji jih je pričakovalo italijansko občinstvo in uradništvo.

O zadnjem poskusu sprave poroča Orlando sledeče: „Lloyd Georgeu me je obiskal v jutro dne 24. t. m. Pogovarjala sva se več ur. Lloyd George je obžaloval Wilsonov korak in je izrazil upanje, da bi jaz

mogel ostati v Parizu toliko časa, da se pride do kakega prijateljskega sporazuma in zopetnega nadaljevanja prekinjenih razprav“. Orlando je nato odgovoril, da se ne more spuščati v predlagana pogajanja in da mora še isti večer odpotovati.

Kako presojuje Nemci položaj.

Preko Švice poročajo iz Berlina: Časopisi se bavijo obširno z diplomatičnimi zapetljaji v Parizu. Med raznimi glasovi se oglašata tudi „Vorwärts“ (glasilo socialistov), ki si obeta iz tega incidenta mnogo koristi za Nemce. Ta list trdi, da stojimo na predvečer velikih dogodkov, ker je ententni blok že itak prerušen. V očigled odločni izjavi Wilsona, je list mnenja, da je vsak kompromis izključen. Anglija in Francija stojita danes na križišču odločitve, ali se namreč pridružite Wilsonovi izjavi in prepušitate Italijo svoji osodi, ali pa podpirate Italijo in pustiti Ameriko osamljeno. Simpatije „Vorwärtsa“ veljajo seveda le Wilsonu, kajti Nemčija je računala vedno na Wilsonova načela, ki so najboljša jamstvo za ugoden mir in edina pot, po koji se lahko Nemčiji posreči, da opravi z malenkostno odškodnino. List izvaja radi tega, da Wilson ne bode mogel opustiti obsodbe francoskih aspiracij do Sarskega okemlja, ako se je zavzel za samoodločbo Jugoslovancov. Upa tudi, da bode preprečil Wilson francoske nakane za razdvojitve Avstrije in Nemčije.

„Vossische Zeitung“, ki zastopa stremljenje za vjedinjenje in sodelovanje kontinentalnih narodov proti anglosaksonskemu, gospodstvu, vidi v tem sporu angloamerikansko nakano, da se bi zasejal spor med evropejske narode in ustvarilo nekak balkanski položaj.

Angleška naziranja.

Iz Anglije dohajajo sporadična poročila. Najmočnejši časopis, ki se mu pripisuje jugoslovanske simpatije, „Times“ stoji odločno na stališču Wilsona. „Daily Telegraph“, ki ga izdaja veleugledni politik Emil Dillon, zagovarja toplo italijanske aspiracije in izreka naravnost obžalovanje nad tem zapetljajem, ki ga smatra kot nekako izzivanje mase proti vodilnim krogom. Ravno tako obsoja Wilsonovo postopanje tudi „Morning Post“, ki predlaga nekak kompromis med Italijo in Jugoslavijo in sicer v smislu, da se bi pustilo Italiji Reko in skrčilo italijanske aspiracije v Dalmaciji. Enako se izraša „Daily Mail“ in „Daily Express“, koja oba označata Wilsonovo postopanje kot netaktno.

Francoski vtisi.

Dočim so bili prvi glasovi Francoskih listov polni hvalisanja italijanskega naroda, se opazuje zadnje dni nekako dvomljivo pisanje. Tako pozivlja poluradni „Temps“ Italijane k popustljivosti in pravičnosti. Svetuje naravnost, naj se pokorè Italijani pravičnosti in ne političnim interesom. Jako dvoumno piše „Homme libre“, Clemenceaujevo glasilo. Priporoča kompromise v svrhu, da si prisobi Italija jugoslovansko prijatelj-

stvo in jo svari pred ameriškimi sovražstvom. „Figaro“ prezira italijanski odhod in meni, da se zamore nadaljevati razprave tudi brez italijanske intervencije. Vseskozi v prilogi Italijanov piše „Echo de Paris“, ki opozarja na dalekosežne posledice v svetovni politiki, ako se zaseje spore med zaveznike.

Nemci pred mirovnim sklepom.

Zanimivo je slišati, kako presoajo Nemci svoje stališče napram mirovnim pogojem, ki jih jim hoče narekovati ententa. Značilno je, da računajo danes že tri države na voljo svojega naroda, v tem smislu namreč, da predložijo mirovne pogoje narodnemu zastopu v presojo. Za Italijo pridejo namreč na vrsto Japonci in sedaj je vže razložno posleti iz nemških glasov, da bode glede mirovnih pogojev odločevala narodna konstituenta. Fahrenbach, predsednik te konstituante, je zadosti jasno označil nemško stališče. Pred vsem je seveda apeliral na Wilsona, v kojega imajo vsi Nemci veliko zaupanje, in povdajal, da se bode moral držati Wilson tudi glede Nemčije strogo svojih 14 paragrafov, koje je uveljavil napram italijanskim aspiracijam in s tem storil Nemcem velikansko uslugo. Dalje pa pravi: „Mogoče je, da se skliče naša konstituenta vže 1. maja, da se jasno izreče glede mirovnih pogojev. Pri tej priložnosti se priobči narodnemu zastopstvu mirovne pogoje, ki jih prinesejo naši odposlanci iz Pariza. Mirovna pogodba bode imela dalekosežne posledice ne le za našo vnanjo politiko, marveč tudi za naše notranje razmere. Nočem omenjati posledic, ki bi nastale v slučaju, da bi Nemčija odrekla svoj podpis mirovni pogodbi, v onih nemških pokrajinah na jugu in na zahodu, kjer se vrše že tedne in tedne strahoviti družabni boji. Vse to ne pa zadostuje še, da bi morali zastopniki Nemčije podpisati mir, ki ne bi zajamčil življenskega obstoja nemškemu narodu.

Narod zahteva takojšno izročitev nemških vjetnikov, ki so zadosti pretrpelj v suženstvu in v tujini, in odpravo blokade, koja mori nedolžni narod, žene, starčke in otroke. Za sprejem tek dveh pogojev moram jamčiti. Pa tudi ne podpišemo miru, ki bi prepustil nenasitljivim francoskim zahtevam nemško sarsko ozemlje in ki bi pripoznal pristno nemško mesto Gdansko poljski državi. Velikanska je naša odgovornost. A vlada in parlament računata na jedinstvo in stanovitnost nemškega naroda. To prepričanje mora prdreti v vseh slojih naših sovražnikov, bodisi visokih ali nizkih, da ne podpišemo nikdar nasilnega in vsiljenega miru. Nočemo postati narod sužnjev“.

Izvajanja Fahrenbach-a so bila burno odobravana in njegov samozavesten glas se tolmači kot dokaz, da stoji za njegovo politiko kompaktno celi nemški narod.

Nemci v Versailles-u.

Iz Pariza se poroča, da so došli v Versailles prvi nemški uradniki, ki so pričeli takoj z delom. Potem ko so si ogledali „Hotel des Reservoirs“ in „Hote Vatel“ so izrazili mnenje, da ne boda mogoče nastaniti v istih vse nemške delegacije, ki šteje nič manj kakor 300 oseb. Šklenilo se je radi tega, da se rekvirira tudi sosedni „hotel Suisse“. Sicer pa je prišlo takoj do spora med Nemci in policijskimi komisarjem Oudaillem, kojemu je poverjeno nadzorovanje Nemcev. Po zajuterku so izrazili delegati željo, da bi si ogledali park, a komisar jih je opozoril, da ne more ugoditi njihovi želji, ker so prišli prezgodaj in niso še napete železne žice v onem delu parka, ki se jim odktaže za sprehajanje. Do tedaj se bi morali zadovoljiti z gostilniškim vrtom, ki pa ima komaj za eno sobo obsežnosti. Svetnik von Lenster je proti temu protestiral opazivši, da se sprehajajo francoski častniki svobodno in v uniformi po Berlinu v celi Nemčiji, ne da bi kdo proti temu ugovarjal. Nato je pa odgovoril komisar da položaj v Parizu ni enak onemu

v Berlinu. Ker pa načelnik delegacije le ni odjenjal od svoje zahteve, se je Nemcem dovolilo po zaslišbi polkovnika Henryja sprehajati se do Neptunovega vodnjaka.

A s tem še ni bil končan spór. Svetnik von Lenster je silil dalje, da se jim dovoli sprehajati se po celem parku. Pokazal je pismo generala Nudanta, načelnika premirne komisije v Spa-u, ki jim je jamčil za popolno svobodo. Nadalje se je Lenster opiral tudi na dejstvo, da se sprehajajo nemški poslaniki v Parizu svobodno in da je radi tega absurdno nalagati njim slične omejitve. Razun tega bi živeli po mnenju Leusterja nemški poslaniki v Versaillesu bolj neopaženo, ako se bi imeli svobodno gibati, kakor pa v slučaju, da se jih prisili tičati vedno na istem mestu. Konečno po dolgih posvetovanjih z Henryjem je dobil von Leuster dovoljenje sprehajati se po celem parku, to pa seveda le pod nadzorstvom policijskih agentov.

Prebivalstvo v Versailles-u kaže sicer jako malo zanimanja za te skromne goste; redarska služba ima radi tega razmeroma malo dela. En orožnik in nekaj agentov zadostuje za to službo.

Iz Ogerske.

Preko Dunaja se poroča, da je vmrl v budimpeštanskih zaporih bivši ministerski predsednik Weckerle.

Angleški protektorat nad Egiptom pripoznan od Zjedinjenih držav.

Poslanik Zjedinjenih držav v Kairu je obvestil generala Allenby-ja, visokega komisarja s špeciálno misijo, da pripoznavajo Zjedinjene države angleški protektorat v Egiptu v smislni proglašja z dne 18. decembra 1914; dostavlja, da zasledujejo Zjedinjene države z vso simpatijo aspiracije egipčanskega naroda po večji avtonomiji, obsojajo pa vsako nasilje za vresničenje njegovih teženj. (Dobro se je izvil gosp. Wilson! Opomba Uredništva).

Domače vesti

Iz Kobarida. — Naša šolska mladina je imela zopet lepo in pomenljivo slavnost in sicer v nedeljo dne 13. t. m. v Staremsetlu.

Vojaška oblast, katera se vedno zanima za našo deco, je dala na razpolago učiteljem in učencem avtomobile. Število otrok je bilo veliko, bilo jih je približno 240, kateri so se podali po sv. maši na polje, v gozd in na vaško pokopališče, kjer so nasadili mlada drevesca. Na to so se vrnili v sobo, kjer so bile navzoče vse oblasti in med drugimi tudi N. E. general Peter Ronchi. Govoril je šolski nadzornik in učitelj Jussa. Slavnost je zaključilo petje Mameljeve in Garibaldijeve himne, na kar so se podali otroci h kosilu. Postreženi so bili z različnimi posebno deci dobrodošlimi stvari.

Za učitelje in nadzornika je bil pripravljeno kosilo v častniški menzi, kjer je vladala lepa harmonija.

Priredil je ta slavnost Komando 52. divizija Alpinov, kateri je daroval 200 komadov drevesc tudi šoli v Dreženci in v Bovcu.

Gospodu Uršiču, šolskemu voditelju v Sedlem izrekamo naše najgloblje sožalje povodom britke izgube predrage in predobre soproge. Pogreba vdeležili so se mnogo kolegi, kolegije, šolski nadzornik in vse ljudstvo iz Šedla. Njen spomin bode ostal v vseh, ki so jo poznali in čislali neizbrisljivo.

Iz Tolmina. — Obnovitveno delo napreduje izvrstno. Župna cerkev, šolsko poslopje in uradi so skoraj docela dovršeni. Za vse to zahvaliti se moremo v prvi vrsti velerodnemu gospodu kapitanu grofu Molza, voditelju ženijskega oddelka, kateri je pripomogel, da se je delo v tako kratkem času končalo. Upamo, da tudi za vnaprej bodo vojaške oblasti šle na roko vrlému kapitanu in težko prizadetemu prebivalstvu.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.

Tiskarna G. Juch v Gorici.

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

ZMERNE CENE

Zaloga volnenega blaga, Sukna, Svile	Zaloga Cefirov, Oksforda, Perkala	Zaloga Platna, Perila i. t. d.
--------------------------------------	-----------------------------------	--------------------------------

Nova manufakturna trgovina

GORICA - Corso Giuseppe Verdi št. 15

Nasproti Kinematogr. „Edison“	Cene zmerne	Nasproti Kinematogr. „Edison“
----------------------------------	-------------	----------------------------------

TEDENSKI KOLEDAR

30. Aprila Sreda, Katerina Sij., Marijan
 1. Maja Četrtek, Filip in Jakob
 2. „ Petek, Atanazij, Sekund
 3. „ Sobota, Najdba sv. Križa
 4. „ Nedelja, 2. povel. Flojrijan
 5. „ Ponedeljek, Pig. V., Irenej
 6. „ Torek, Janež. Ev.

ZOBOZDRAVNIK

ROBERT BERKA
GORICA, ULICA DANTE št. 4
 Mnogo let asistent pri Dr. PIKL
Zobozdravniški atelje
 Posluje od 8. do 12. dopoldne
 in od 2. do 6. popoldne

Zobozdravnik ADOLF KOLL

— je odprl na —
Korsu Viktor Emanuel št. 11
 Zobozdravniški atelje
 Posluje od 9. do 12. dopoldne
 in „ 2. „ 5. popoldne

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
 Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
 s papirjem, črtanjem in knjigovezjem

EDINA

velika zaloga razglednic porušene Gorice
 okolice in umetniških.

  Bratje CLAIN 	BOGATO ZALOŽENO : Z VSAKOVRSNIM : : MANUFAKTURNIM : BLAGOM ZA GOSPE : : IN GOSPODE : : PRODAJA SE VSE PO KONKURENČNI CENI PRIPOROČA SE ZA : : OBILEN OBISK : :	 : V Vidmu : Via Paolo Ganciani šte. 5 SO OTVORILI TRGOVINO
---	--	--

 GORICA ulica Carducci 8 	Dne 28. marca je otvorila tvrdka A. BASEVI & FIGLIO pod vodstvom znanega krojaškega — mojstra AGOSTINO GACHET — MANUFAKTURNO TRGOVINO IN PRODAJO IZGOTOVLJENE OBLEKE Velika zaloga sukna za moške in ženske LASTNA KROJAČNICA. - ZMERNE CENE
--	--

ZADRUGA IZ MILANA

otvorila je s podporo „goriške občine“
 v občinski šoli ulica Giacomo Leopardi

:: RAZSTAVO ::

raznega pohištva, posteljne in kuhinjske
 oprave ter vseh drugih potrebščin za obnovljenje stanovanj. Odprta ostane za občinstvo in za vpisovanje naročil od 10 zjutraj do 6 pop.

 Zelo znižane cene